

Medlem gjorde, var den, at vi skulde gaa den modsatte Vej af den her foreslaaede, vi skulde først gennemføre en Grundlovsændring og derefter en Valgkredsordning, og der er ogsaa andre ærede Medlemmer, der have haft dette Spørgsmaal fremme. Det ærede Medlem siger endvidere et Sted i sin Tale, at Arbejdet for en Grundlovsrevision kan jo tage lang Tid og maa maaske gaa gennem en langvarig Kamp. Derfor ønsker det ærede Medlem, at den Valgkredsomlægning, som nu foreslaas, kun bliver midlertidig paa den Maade, at, hvis den ikke straks efterfølges af en Grundlovsændring, træder den igen ud af Kraft. Dertil vil jeg bemærke, at hvis man nu ved den foreslaaede Omlægning af Valgkredsene naar frem til noget mere retfærdigt end det, der gælder for Øjeblikket, synes jeg, det vilde være, om jeg maa bruge det Udtryk, baade Synd og Skam at lade det gaa i Graven, hvis det ikke straks efterfulgtes af en Grundlovsændring. Hvis det erkendes, at ved det Forslag, som vi her arbejde paa at gennemføre, naar man en lille Smule længere frem mod større Retfærdighed — og jeg mener et godt Stykke frem —, bør vi ikke lade den nye Ordning, vi her opnaa, synke i Jorden, dersom vi ikke straks kunne gennemføre denne Grundlovsændring i større Stil. Jeg vil ønske, og jeg er sikker paa, at det vil ske, at Regeringen fremdeles vil vedblive med sit Arbejde paa at lade en Grundlovsændring følge saa nær og tæt efter denne Valgkredsordning som muligt. Det er ogsaa sagt under Indenrigsministerens Tale, at det er Regeringens Mening. Men da man ved, og da det er indrømmet fra den Side, hvorfra vi foreløbig ikke tør vente os andet end Modstand, at Arbejdet for en Grundlovsændring kan blive langvarigt, synes jeg, at det er en Grund mere til, at vi nu bør tage den Fordel, vi kunne opnaa ved Valgkredsordningen, og dette at faa Valgkredsspørgsmaalet lagt mere retfærdigt til Rette, end det er nu, er i Virkeligheden et Skridt frem imod senere at kunne gennemføre en Grundlovsændring, der i større Udstrækning, end Tilfældet maaske kan blive med det Folketing, der sidder nu, har Vælgernes Billigelse — ved et Folketing, der paa Grundlag af den nye Valgkredsordning er et bedre Udtryk for Vælgernes Syn end det nuværende —, og dette taler for, at vi have Lov til at skille disse to Spørgsmaal ad i to forskellige Lovforslag, naar vi blot holde dem saa tæt til hinanden som muligt.

Saa blev der anket over, at den højtærede Konseilspræsident havde udtalt sig for tydeligt med Hensyn til de kongevalgtes Skæbne under en eventuel Opløsning af Landstinget. Det var ikke klogt, blev der sagt, at sige sin Mening saa aabent og ligefrem. (*J. C. Christensen*: Hvem har sagt det?) Det blev sagt indirekte af det ærede Medlem fra Ringkøbing, som nu afbryder mig, idet han sagde, at dette viste den nuværende Regerings Klogskab som i et Lynglimt. Af dette Udtryk er det ikke vanskeligt at skimte, hvad det ærede Medlem har ment. Jeg tør vel nok omsætte det, det ærede Medlem der sagde, saaledes, at det var det ærede Medlems Mening, at det ikke var klogt at sige sin Mening saa ligefrem, som den blev sagt af Konseilspræsidenten. Jeg mener nu, at ogsaa i Politik er det det bedste og det, man naar længst med i det lange Løb, at kæmpe med aaben Pande. Jeg er derfor glad ved, at Konseilspræsidenten ikke ønskede at dække sig bag nogen som helst forblommet Udtalelse i saa Henseende. Jeg forstaar heller ikke den Betragtning, det ærede Medlem gjorde gældende overfor dette Forhold. Det ærede Medlem siger, at Grundlovens Ord intet positivt siger om de kongevalgte. Men det synes jeg netop, de gøre, idet det i § 22 hedder, at Kongen kan opløse enten hele Rigsdagen eller en af dens Afdelinger, og jeg kan ikke forstaa rettere, end at de kongevalgte Landstingsmænd ogsaa høre til en af de to Afdelinger. Naar Kongen altsaa kan opløse enten Rigsdagen eller en af dens Afdelinger, maa Meningens dermed være, at han opløser hele Afdelingen. Tilmed er der i den første Paragraf under „midlertidige Bestemmelser“ netop gjort en Undtagelse ved en saadan Opløsning overfor Rigsraadets Landstingsmedlemmer. Det viser altsaa, at man har fundet det nødvendigt, hvis der skulde være en Undtagelse, udtrykkeligt at bemærke det.

Endnu mindre forstaar jeg den Betragtning, det ærede Medlem gjorde gældende om den konstitutionelle Konge, at ham kan man spille Bold med og tumle med, som man vil, at man kan godt den ene Dag — — —

Formanden: Det er vel et billedligt Udtryk, det ærede Medlem der bruger?

Grønborg: Jeg citerede det ærede Medlem fra Ringkøbings Udtalelse om den konstitutionelle Konge.